

67. En grum Tyran med Magt mig tvang.

(Af „Lully og Quinault“)

Moderato.

H. Rung.

1. En grum Tyran med Magt mig

tvang til Altrets Fod, min Ed han kræ-ved: af bange Frygt mit Hjer-te

p dolce bæ-ved! Ak jeg var ung og svag den-gang, ak jeg var ung og svag den-gang. Min Ungdoms *rall.*

Blomstsvandt Blad for Blad, min Barm blev fyldt af bittert Had, min Barm blev fyldt af bittert Had! Da saajeg

poco cresc. Landry, og mit Hjer-te sigaaabned for en sa-lig Smer-te, da saajeg Lan-dry, og mit

Hjer-te sigaaabned for en sa-lig Smer-te.

1. Smer-te. 2. Smer-te. *rall.*

2. Han elsked mig, det læste jeg
 I hvert af hans forelskte Blikke,
 Men mine Læber røbed ikke,
 : At han fandt til mit Hjerte Vej. :
 Ak, han drøg bort til Kamp og Død,
 : Ved Dag og Nat min Klage lød! :
 : Og dine Taarer i mit Hjerte
 Har vakt paany min hele Smerte. :!